

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/171

z dne 19. oktobra 2017

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za prag pomembnosti za kreditne obveznosti v zamudi

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 178(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ker so tržne in gospodarske razmere v isti jurisdikciji podobne, bi morali pristojni organi določiti ennoten prag za oceno pomembnosti kreditne obveznosti iz člena 178(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 za vse institucije v njihovih zadevnih jurisdikcijah. Tak prag pomembnosti, ki bi moral ostati ves čas dosleden, zagotavlja dodatno korist večje primerljivosti kapitalskih zahtev med institucijami v isti jurisdikciji.
- (2) Na eni strani je znesek, ki se lahko šteje za pomembnega, odvisen od ravni celotne kreditne obveznosti, na drugi pa institucije ponavadi vse zneske pod določeno ravno obravnavajo kot nepomembne ne glede na njihovo razmerje s celotno kreditno obveznostjo. Zato bi moral biti prag pomembnosti sestavljen iz dveh sestavin: absolutne sestavine (absolutnega zneska) in relativne sestavine (odstotka celotne kreditne obveznosti, ki ga predstavlja znesek v zamudi). Kreditna obveznost v zamudi bi se morala tako šteti za pomembno, kadar sta prekoračena tako meja, izražena v absolutnem znesku, kot meja, izražena v odstotku.
- (3) Med različnimi dolžniki obstajajo znatne razlike v povprečnem prihodku in povprečnih zneskih kreditnih obveznosti. Zato bi bilo treba med pragovi pomembnosti ustrezno razlikovati, in sicer z ločenimi absolutnimi sestavinami praga za izpostavljenosti na drobno in za druge izpostavljenosti.
- (4) Prag pomembnosti bi bilo treba prilagoditi glede na lokalne posebnosti vsake jurisdikcije. Razlike v gospodarskih razmerah, vključno z različnimi ravnmi cen v jurisdikcijah, opravičujejo različne ravni absolutne sestavine praga pomembnosti med jurisdikcijami. Tako razlikovanje pa je redko upravičeno pri relativni sestavini. Zato bi morala biti relativna sestavina načeloma enaka v vseh jurisdikcijah, za absolutno sestavino pa bi bilo treba dovoliti določeno prilagodljivost. To bo pristojnim organom omogočilo, da prag pomembnosti določijo na primerni ravni, do določene najvišje vrednosti, in pri tem upoštevajo posebne pogoje v svojih zadevnih jurisdikcijah.

⁽¹⁾ ULL 176, 27.6.2013, str. 1.

- (5) Čeprav bi morali biti pogoji za določanje praga pomembnosti po različnih jurisdikcijah Unije usklajeni, bi bilo treba dovoliti, da se ohranijo nekatere razlike pri ravneh pragov, uporabljenih v različnih jurisdikcijah, ki odražajo različne ravni tveganja, ki so po mnenju zadevnih nacionalnih organov razumne glede na posebnosti nacionalnih trgov. O primerni ravni praga pomembnosti bo morda zato treba razpravljati v okviru različnih kolegijev nadzornikov.
- (6) Prag pomembnosti lahko bistveno vpliva na izračun kapitalskih zahtev in pričakovanih izgub za vse institucije v zadevni jurisdikciji ne glede na metodo, uporabljeno za tak izračun. Zaradi teh razlogov bi morali pristojni organi pri določanju praga pomembnosti upoštevati raznovrstne dejavnike, vključno s posebnimi značilnostmi tveganja izpostavljenosti na drobno. Posebne značilnosti tveganja za izpostavljenosti na drobno in druge izpostavljenosti bi bilo treba obravnavati ločeno.
- (7) Prag pomembnosti, ki ga določi pristojni organ neke jurisdikcije, bodo morda morale uporabljati tudi institucije, ki poslujejo čezmejno. Raven praga, ki ga določi pristojni organ druge jurisdikcije, je zato lahko pomemben dejavnik pri ocenjevanju pristojnega organa, ali je raven tveganja, ki jo odraža določen prag, razumna. Zato bi morali biti pragovi pomembnosti, ki jih določijo pristojni organi, pregledni in bi se morali sporočiti Evropskemu bančnemu organu (EBA), da se lahko objavijo.
- (8) Pristojni organi bi morali določiti prag pomembnosti na ravni, ki ustreza ravni tveganja, ki je po njihovem mnenju razumna. Ker je ta raven tveganja odvisna od načina, na katerega se uporablja prag pomembnosti pri postopku ugotavljanja neplačila, morajo pristojni organi pri določanju praga uporabiti določene predpostavke o tem, kako se bodo izračunali zneski in deleži, ki se bodo primerjali z absolutno in relativno sestavino praga pomembnosti, in v kateri fazi postopka ugotavljanja neplačila se uporablja prag pomembnosti. V tem okviru bi bilo treba prag določiti na tak način, da lahko institucije identificirajo dolžnike, ki pomenijo znatno višja tveganja zaradi delnih ali nerednih vendar sistematičnih zamud pri plačilih, ter pravočasno odkrijejo pomembno kreditno obveznost v zamudi.
- (9) Pomembnost kreditnih obveznosti v zamudi je del opredelitve neplačila v členu 178(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013. Za institucije, ki uporabljajo pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB), vsaka sprememba te opredelitve povzroči pomembne spremembe sistemov bonitetnih ocen, ki se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje. Zato pristojni organ ne bi smel spreminjati praga pomembnosti, razen če je ta nezadosten zaradi spremenjenih tržnih ali gospodarskih razmer, ki znatno izkrivljajo postopke ugotavljanja neplačil.
- (10) Pristojnim organom bi bilo treba dovoliti, da odložijo uporabo pragov pomembnosti za institucije, ki morajo izvesti pomembne spremembe modelov IRB, in institucije, ki bodo imele z uvedbo takih pragov veliko dela, ker je njihov prejšnji pristop za določanje pomembnosti izpostavljenosti v zamudi bistveno drugačen od teh pragov. Poleg tega bi moral biti za institucije, ki uporabljajo pristop IRB, vendar pa za del svojih izpostavljenosti uporabljajo standardizirani pristop na podlagi člena 148 ali 150 Uredbe (EU) št. 575/2013, datum začetka uporabe novih pragov pomembnosti enak za vse izpostavljenosti teh institucij. Da bi se preprečile čezmerne zamude pri uporabi pragov po Uniji, pa bi morala biti ta daljša obdobja omejena.
- (11) Pristojnim organom bi bilo treba dati dovolj časa, da izvedejo celovito analizo, potrebno za določitev praga pomembnosti na razumni ravni.
- (12) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je EBA predložila Komisiji.
- (13) EBA je opravila odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirala morebitne povezane stroške in koristi ter prosila za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pogoji za določitev praga pomembnosti za izpostavljenosti na drobno

1. Pristojni organ za vse institucije v svoji jurisdikciji določi enoten prag pomembnosti za izpostavljenosti na drobno.

Za institucije, ki uporabljajo opredelitev neplačila iz točk (a) in (b) prvega pododstavka člena 178(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 na ravni posamezne izpostavljenosti, lahko pristojni organ določi ločen enoten prag pomembnosti za izpostavljenosti na drobno.

2. Prag pomembnosti iz prvega pododstavka odstavka 1 je sestavljen iz absolutne in relativne sestavine.

Absolutna sestavina je izražena kot najvišji znesek za vsoto vseh zneskov, že zapadlih v plačilo, ki jih dolžnik dolguje instituciji, nadrejeni osebi te institucije ali kateri od njenih podrejenih družb (v nadaljnjem besedilu: „kreditna obveznost v zamudi“). Najvišji znesek ne presega 100 EUR ali enakovrednega zneska v ustrezni nacionalni valuti.

Relativna sestavina je izražena v odstotku, ki je enak deležu, ki ga znesek kreditne obveznosti v zamudi predstavlja v skupnem znesku vseh bilančnih izpostavljenosti institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli od njenih podrejenih družb do tega dolžnika, z izjemo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov. Odstotek je določen med 0 % in 2,5 % in znaša 1 %, kadar koli ta odstotek odraža raven tveganja, ki je po mnenju pristojnega organa razumna v skladu s členom 3.

3. Prag pomembnosti iz drugega pododstavka odstavka 1 se določi v skladu s pogoji iz odstavka 2, pri čemer je edina razlika, da se „kreditna obveznost v zamudi“ in „skupni znesek vseh bilančnih izpostavljenosti institucije do dolžnika, z izjemo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov“, nanašata na zneske kreditne obveznosti dolžnika, ki izhajajo iz ene same kreditne izpostavljenosti, ki jo je prevzela institucija, njena nadrejena oseba ali katera od njenih podrejenih družb.

4. Pri določanju praga pomembnosti v skladu s tem členom pristojni organ upošteva značilnosti tveganja izpostavljenosti na drobno in specifikacijo izpostavljenosti na drobno, kot je določena v členu 147 Uredbe (EU) št. 575/2013 za banke, ki uporabljajo pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen, in členu 123 navedene uredbe za institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop.

5. Pri določanju praga pomembnosti v skladu s tem členom pristojni organ predpostavlja, da je prišlo do neplačila dolžnika, kadar sta tako omejitev, izražena kot absolutna sestavina praga pomembnosti, kot omejitev, izražena kot relativna sestavina tega praga, prekoračeni 90 zaporednih dni ali 180 zaporednih dni, če so vse izpostavljenosti, vključene v izračun kreditne obveznosti v zamudi, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino ali poslovno nepremičnino MSP in se je v skladu s členom 178(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 za te izpostavljenosti 90 dni nadomestilo s 180 dnevi.

Člen 2

Prag pomembnosti za izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti na drobno

1. Pristojni organ za vse institucije v svoji jurisdikciji določi enoten prag pomembnosti za izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti na drobno.

2. Prag pomembnosti iz odstavka 1 se določi v skladu s pogoji iz člena 1(2) z edino razliko, da absolutna sestavina tega praga pomembnosti ne presega 500 EUR ali enakovrednega zneska v ustrezni nacionalni valuti.

3. Pri določanju praga pomembnosti v skladu s tem členom pristojni organ upošteva značilnosti tveganja izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti na drobno.

4. Pri določanju praga pomembnosti v skladu s tem členom pristojni organ predpostavlja, da je prišlo do neplačila dolžnika, kadar sta tako omejitev, izražena kot absolutna sestavina praga pomembnosti, kot omejitev, izražena kot relativna sestavina tega praga, prekoračeni 90 zaporednih dni ali 180 zaporednih dni, če so izpostavljenosti, vključene v izračun kreditne obveznosti v zamudi, izpostavljenosti do subjekta javnega sektorja in se je v skladu s členom 178(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 za te izpostavljenosti 90 dni nadomestilo s 180 dnevi.

Člen 3

Raven tveganja

Pristojni organ šteje, da prag pomembnosti odraža razumno raven tveganja v skladu z zahtevami iz člena 178(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, če ta prag ne povzroči niti pripoznanja čezmerne števila neplačil, ki so posledica drugih okoliščin, kot so finančne težave dolžnika, niti znatnih zamud pri pripoznavanju neplačil, ki so posledica finančnih težav dolžnika.

Člen 4

Sporočanje pragov pomembnosti

Pristojni organ sporoči EBA vse pragove pomembnosti, ki jih je določil v svoji jurisdikciji. Pristojni organ, ki določi relativno sestavino praga pomembnosti nad ali pod 1 %, to odločitev utemelji EBA.

Člen 5

Posodabljanje pragov pomembnosti

Če je absolutna sestavina praga pomembnosti določena v valuti, ki ni euro, in če je zaradi nestanovitnosti menjalnih tečajev enakovredni znesek te sestavine višji od 100 EUR za izpostavljenosti na drobno oziroma 500 EUR za izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti na drobno, prag ostane nespremenjen, razen če pristojni organ EBA utemelji, zakaj prag pomembnosti ne odraža več ravni tveganja, ki je po mnenju pristojnega organa razumna.

Člen 6

Datum začetka uporabe pragov pomembnosti

Pristojni organ določi datum začetka uporabe praga pomembnosti, ki se lahko razlikuje za različne kategorije institucij, vendar ne sme biti poznejši od 31. decembra 2020 za institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop iz dela 3 naslova II poglavja 2 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 7

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 7. maj 2018.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. oktobra 2017

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER
